

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1256/1999

af 17. maj 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽⁶⁾ blev tillægsafgiftsordningen, der oprindeligt blev indført i denne sektor den 2. april 1984, forlænget med yderligere syv tolv månedersperioder; formålet med ordningen var at formindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel efter mælk og mejeriprodukter og at nedbringe det deraf følgende strukturelle overskud; ordningen er fortsat nødvendig i fremtiden, hvis der skal opnås en bedre markedsligevægt; den bør derfor videreføres for yderligere otte tolv månedersperioder fra den 1. april 2000;

(2) prisstøtten i mejerisektoren vil gradvis blive nedsat med 15 % i alt over tre produktionsår fra den

1. juli 2005; disse foranstaltningers virkninger for det interne forbrug og for udførslen af mælk og mejeriprodukter berettiger en velafbalanceret forhøjelse af den samlede referencemængde for mælk i Fællesskabet, efter at der på den ene side er blevet foretaget de respektive prisnedsættelser, og på den anden side er gjort en målrettet indsats for at løse visse strukturelle problemer;

(3) den individuelle referencemængde bør defineres som den mængde, der uden hensyn til de mængder, som måtte være afstået midlertidigt, er til rådighed den 31. marts 2000, hvor afgiftsordningens syv anvendelsesperioder udløber efter dens forlængelse, der blev besluttet i 1992;

(4) producenternes underudnyttelse af referencemængder kan hindre sektoren for mælkeproduktion i at udvikle sig hensigtsmæssigt; for at undgå en sådan praksis bør medlemsstaterne have mulighed for i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper at beslutte, at de uudnyttede referencemængder i tilfælde af væsentlig underudnyttelse over en betydelig tidsperiode skal returneres til den nationale reserve med henblik på omfordeling til andre producenter;

(5) for at styrke mulighederne for decentraliseret forvaltning af referencemængder med henblik på at omlægge mælkeproduktionen eller forbedre miljøet bør medlemsstaterne have tilladelse til at gennemføre visse bestemmelser herom på det relevante territoriale niveau eller i indsamlingsområder;

(6) erfaringen med tillægsafgiftsordningen har vist, at overførsel af referencemængder via juridiske konstruktioner såsom forpagtning, der ikke nødvendigvis fører til en permanent tildeling af de pågældende referencemængder til modtageren, kan være en yderligere omkostningsfaktor for mælkeproduktionen, som hindrer forbedring af produktionsstrukturerne; for at styrke referencemængdernes karakter som et middel til regulering af markedet for mælk og mejeriprodukter bør medlemsstaterne have beføjelse til at tilbageføre referencemængder, der er overført via bort-

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 60.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 203.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 751/1999 (EFT L 96 af 10.4.1999, s. 11).

forpagtning eller lignende juridiske konstruktioner, til den nationale reserve med henblik på omfordeling efter objektive kriterier til aktive producenter, navnlig til producenter, der tidligere har udnyttet dem; medlemsstaterne bør også have beføjelse til at foretage overførsler af referencemængder på anden måde end ved individuelle transaktioner mellem producenter; det bør, navnlig for at sikre eksisterende juridiske rettigheder, udtrykkeligt fastsættes, at medlemsstaterne, når de anvender disse beføjelser, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde fællesskabsrettens generelle principper;

- (7) en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3950/92 er forældede og bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3950/92 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»For yderligere otte på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder den 1. april 2000, erlægger producenter af komælk en tillægsafgift for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, de i den pågældende tolv månedersperiode har leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum ud over en nærmere fastsat mængde.«

- 2) Tabellen i artikel 3, stk. 2, erstattes med tabellen i bilag I til denne forordning.

- 3) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. De samlede mængder i bilaget fastsættes uden at foregribe en eventuel revision i lyset af den generelle markedssituation og særlige forhold i visse medlemsstater.

Den samlede mængde for de finske leverancekvoter kan forhøjes for at kompensere de finske SLOM-producenter med højst 200 000 tons, der skal tildeles efter fællesskabsreglerne. Denne

reserve kan ikke overføres og skal udelukkende anvendes til producenter, hvis ret til at genoptage produktionen påvirkes af tiltrædelsen.

Forhøjelsen af de samlede mængder og betingelserne for tildeling af de i det foregående afsnit fastsatte individuelle referencemængder besluttet efter proceduren i artikel 11.«

- 4) Artikel 3, stk. 3, udgår.

- 5) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Den individuelle referencemængde, der er til rådighed på bedriften, er lig med den mængde, der er til rådighed den 31. marts 2000. Den tilpasses eventuelt for hver af de pågældende perioder, så summen af de individuelle referencemængder af samme art ikke overstiger den tilsvarende samlede mængde i artikel 3, idet der tages højde for eventuelle nedsættelser med henblik på overførsel til den nationale reserve som omhandlet i artikel 5.

2. De individuelle referencemængder forhøjes eller fastlægges på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller fastlæggelse af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde, som producenten råder over, nedsættes tilsvarende eller bortfalder. Disse tilpasninger må for den pågældende medlemsstat ikke føre til en forøgelse af de i artikel 3 omhandlede samlede mængder for leverancer og direkte salg.

Ved definitive ændringer af de individuelle referencemængder tilpasses de mængder, der er omhandlet i artikel 3, tilsvarende efter proceduren i artikel 11.«

- 6) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Inden for de mængder, der er omhandlet i artikel 3, kan medlemsstaten foretage overførsler til den nationale reserve på baggrund af en lineær reduktion af samtlige individuelle referencemængder, således at der efter objektive kriterier, der fastsættes efter aftale med Kommissionen, kan tildeles bestemte producenter yderligere eller specifikke mængder.

Med forbehold af artikel 6, stk. 1, overgår de referencemængder, som er til rådighed for producenter, der ikke har afsat mælk eller andre mejeriprodukter i en tolv månedersperiode, til den nationale reserve og kan genuddeles i overensstemmelse med stk. 1. Såfremt producenten genoptager produktionen af mælk eller andre mejeriprodukter inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, får han senest den 1. april, som følger efter datoen for anmodningen, tildelt en referencemængde i henhold til artikel 4, stk. 1.

Har en producent i mindst en tolv månedersperiode ikke udnyttet mindst 70 % af den individuelle referencemængde, han råder over, enten ved leverancer eller ved direkte salg kan medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper afgøre:

- hvorvidt og under hvilke betingelser den uudnyttede referencemængde helt eller delvis skal tilfalde den nationale reserve. De uudnyttede referencemængder skal dog ikke overføres til den nationale reserve i tilfælde af force majeure eller i behørigt begrundede tilfælde, der påvirker de pågældende producenters produktionskapacitet, og som anerkendes af den kompetente myndighed
- under hvilke betingelser en referencemængde skal omfordeles til de pågældende producenter.«

7) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Inden en dato, som medlemsstaterne skal fastlægge, og senest den 31. marts skal medlemsstaterne for den pågældende tolv månedersperiode give tilladelse til midlertidige overførsler af individuelle referencemængder, som de producenter, der har ret til dem, ikke agter at udnytte.«

8) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Den referencemængde, der er til rådighed på en bedrift, overdrages sammen med bedriften ved salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv til de producenter, som overtager den, efter nærmere regler, som medlemsstaterne fastsætter

under hensyn til de arealer, der anvendes til produktion af mejeriprodukter, eller under hensyn til andre objektive kriterier og eventuelt til en aftale mellem parterne.

Den del af referencemængden, der ikke overdrages sammen med bedriften, overgår til den nationale reserve. Hvis en del er overført til den nationale reserve i forbindelse med overdragelse af referencemængder, anvendes nedsættelsen ikke i tilfælde af tilbageførsel af referencemængder.

De samme bestemmelser gælder for andre overdragelser, der har tilsvarende retningsvirkninger for producenterne.

Hvis der overdrages jord til offentlige myndigheder og/eller til offentlig brug, eller overdragelsen sker til ikke-landbrugsmæssige formål, sørger medlemsstaterne dog for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af parternes legitime interesser, herunder at der gives den hidtidige producent mulighed for at fortsætte med mælkeproduktion, hvis han agter at gøre det.«

9) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

For at omstrukturere mælkeproduktionen eller forbedre miljøet kan medlemsstaterne iværksætte en eller flere af følgende aktioner efter nærmere regler, som de fastsætter under hensyntagen til parternes legitime interesser:

- a) yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive hele deres mælkeproduktion eller en del af den, en godtgørelse, der udbetales i en eller flere årssrater, og overføre de således frigivne referencemængder til den nationale reserve
- b) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, på hvilke betingelser producenterne ved begyndelsen af en tolv månedersperiode fra den kompetente myndighed eller det af denne udpegede organ mod betaling kan opnå en ekstratildeling af de referencemængder, der ved udgangen af den foregående tolv månedersperiode er endeligt frigivet af andre producenter mod ydelse i en eller flere årssrater af en godtgørelse svarende til ovennævnte betaling

- c) ved overdragelse af jord med henblik på miljøforbedring bestemme, at den referencemængde, der er til rådighed på den pågældende bedrift, stilles til rådighed for den hidtidige producent, hvis denne agter at fortsætte med mælkeproduktion
- d) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, i hvilke regioner og indsamlingsområder definitiv overdragelse af referencemængder uden overdragelse af den tilsvarende jord er tilladt med henblik på at forbedre mælkeproduktionsstrukturen
- e) efter anmodning fra producenten til den kompetente myndighed eller til den organisation, som myndigheden har udpeget, tillade definitiv overdragelse af referencemængder uden tilsvarende overdragelse af jord eller omvendt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur på bedriftsniveau eller at muliggøre ekstensivering af produktionen.

Bestemmelserne i litra a), b), c) og e), kan gennemføres på nationalt plan eller på det hensigtsmæssige regionale plan eller i indsamlingsområderne.«

10) Følgende artikel indsættes efter artikel 8:

»*Artikel 8a*

I overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper kan medlemsstaterne træffe følgende foranstaltninger for at sikre, at referencemængderne udelukkende tildeles aktive mælkeproducenter:

- a) Hvis referencemængder er blevet overdraget eller overdrages med eller uden de tilsvarende arealer ved forpagtning eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning, kan medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier

fastsætte, om og under hvilke betingelser den overdragne referencemængde helt eller delvis skal overføres til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 1, andet afsnit.

Denne bestemmelse anvendes ikke på midlertidig afståelse som omhandlet i artikel 6.

- b) Medlemsstaterne kan vedtage ikke at anvende bestemmelserne om overdragelse af referencemængder i artikel 7, stk. 1.«

11) Bilaget i bilag II til denne forordning indsættes i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 2

Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette gennemførelsen af de i artikel 1 omhandlede ændringer, vedtages de efter proceduren i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 3

På grundlag af en rapport fra Kommissionen foretager Rådet i 2003 en midtvejsrevision med henblik på at lade de nuværende kvotaordninger udløbe efter 2006.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2000, med undtagelse af artikel 1, nr. 2, der anvendes fra datoen for ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne
K.-H. FUNKE
Formand

BILAG I

»Samlede referencemængder fra den 1. april 1999 til den 31. marts 2000

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	629 817	696
Spanien	5 457 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 236 575	9 189
Italien	9 698 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 373 969	216 078«

BILAG II

»BILAG

a) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2000 til den 31. marts 2001

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	674 617	696
Spanien	5 807 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 332 575	9 189
Italien	10 082 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 386 577 (*)	216 078

(*) Særlig kvotaforhøjelse med henblik på tildeling til Nordirland.

c) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2002 til den 31. marts 2005

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 393 669	216 078

b) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2001 til den 31. marts 2002

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 393 669 (*)	216 078

(*) Særlig kvotaforhøjelse med henblik på tildeling til Nordirland.

d) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2005 til den 31. marts 2006

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 157 248	169 735
Danmark	4 476 917	708
Tyskland	27 906 360	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	23 915 111	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	269 443	951
Nederlandene	11 047 273	82 792
Østrig	2 557 726	205 422
Portugal	1 844 823	37 000
Finland	2 406 551	10 000
Sverige	3 316 515	3 000
Det Forenede Kongerige	14 466 619	216 078

e) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2006 til den 31. marts 2007

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 173 800	169 735
Danmark	4 499 193	708
Tyskland	28 045 684	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	24 036 290	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	270 788	951
Nederlandene	11 102 647	82 792
Østrig	2 571 473	205 422
Portugal	1 854 186	37 000
Finland	2 418 573	10 000
Sverige	3 333 030	3 000
Det Forenede Kongerige	14 539 569	216 078

f) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2007 til den 31. marts 2008

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 190 352	169 735
Danmark	4 521 470	708
Tyskland	28 185 008	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	24 157 469	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	272 134	951
Nederlandene	11 158 020	82 792
Østrig	2 585 220	205 422
Portugal	1 863 548	37 000
Finland	2 430 596	10 000
Sverige	3 349 545	3 000
Det Forenede Kongerige	14 612 520	216 078«